

Lieta C-384/04

Commissioners of Customs & Excise un Attorney General

pret

Federation of Technological Industries u.c.

[Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu]

Sest? PVN direkt?va – 21. panta 3. punkts un 22. panta 8. punkts – Valsts pas?kumi kr?pšanas apkarošanai – Solid?ra atbild?ba par PVN samaksu – Nodrošin?juma sniegšana par PVN maks?jumu, kas ir j?veic citam uz??m?jam

?ener?ladvok?ta M. Pojareša Maduru [M. Poiares Maduro] secin?jumi, sniegti 2005. gada 7. decembr?

Tiesas spriedums (treš? pal?ta) 2006. gada 11. maij?

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodok?iem — Ties?bu aktu saska?ošana — Apgroz?juma nodok?i — Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma — Nodok?a par?dnieki*

(Padomes Direkt?vas 77/388 21. panta 3. punkts)

2. *Noteikumi par nodok?iem — Ties?bu aktu saska?ošana — Apgroz?juma nodok?i — Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma — Nodok?a par?dnieku pien?kumi*

1. Sest?s Direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, ko groza Direkt?va 2000/65 un Direkt?va 2001/115, 21. panta 3. punkts at?auj dal?bvalst?m veikt pas?kumus, atbilstoši kuriem persona ir solid?ri atbild?ga par pievienot?s v?rt?bas nodok?a summas samaksu, kas j?maks? citai personai, kuru min?t? panta 1. un 2. punkts defin? k? nodok?u par?dnieku.

Šis noteikums ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas dal?bvalstij ?auj pie?emt t?du tiesisko regul?jumu, kas paredz, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika pieg?d?tas preces vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai kam bija pamatoti iemesli aizdom?m, ka viss nodoklis vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu, vai par vis?m iepriekš vai v?l?k pieg?d?t?m prec?m vai sniegtajiem pakalpojumiem, paliks nenomaks?ts, kop? ar nodok?u par?dnieku var b?t solid?ri atbild?gs par š? nodok?a samaksu.

Tom?r š?d? tiesiskaj? regul?jum? ir j?iev?ro visp?r?jie ties?bu principi, kas ir da?a no Kopienu ties?bu sist?mas, tostarp it ?paši tiesisk?s droš?bas un sam?r?guma principi. It ?paši, kaut ar? Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkts ?auj pamatoties uz prezumpciju, ka attiec?ga persona zin?ja vai tai bija j?zina, ka nodoklis paliks nenomaks?ts, š?du prezumpciju tik un t? nevar formul?t t?d? veid?, ka nodok?u maks?t?jam k??st praktiski neiesp?jami vai ?oti gr?ti to apstr?d?t ar pret?ja rakstura pier?d?jumu.

(sal. ar 28., 32. un 35. punktu un rezolut?v?s da?as 1) punktu)

2. Sest?š Direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, ko groza Direkt?va 2000/65 un Direkt?va 2001/115, 22. panta 8. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas ne?auj dal?bvalst?m pie?emt tiesisko regul?jumu, kas paredz?tu, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika veikta pre?u pieg?de vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss pievienot?s v?rt?bas nodoklis vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekš?jo vai v?l?ko pieg?di vai pakalpojumu, paliks nenomaks?ts, var kop? ar nodok?a par?dnieku b?t solid?ri atbild?gs par š? nodok?a samaksu, ne ar? t?du tiesisko regul?jumu, kas paredz, ka no nodok?u maks?t?ja var piepras?t sniegt nodrošin?jumu par min?t? nodok?a samaksu, kas ir vai var?tu k??t iekas?jams no t? nodok?u maks?t?ja, kuram tas pieg?d? preces vai sniedz pakalpojumus vai kurš tam pieg?d? min?t?s preces vai sniedz pakalpojumus.

Šis noteikums savuk?rt nav pretrun? valsts tiesiskajam regul?jumam, kurš vis?m person?m ar solid?ru atbild?bu par pievienot?s v?rt?bas nodok?a samaksu saska?? ar valsts pas?kumu, kas ir pie?emts uz Sest?š direkt?vas 21. panta 3. punkta pamata, uzliek pien?kumu sniegt nodrošin?jumu par maks?jam? nodok?a samaksu.

(sal. ar 47. un 48. punktu un rezolut?v?s da?as 2) punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2006. gada 11. maij? (*)

Sest? PVN direkt?va – 21. panta 3. punkts un 22. panta 8. punkts – Valsts pas?kumi kr?pšanas apkarošanai – Solid?ra atbild?ba par PVN samaksu – Nodrošin?juma sniegšana par PVN maks?jumu, kas ir j?veic citam uz??m?jam

Lieta C?384/04

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apvienot? Karaliste) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2004. gada 30. j?lij? un kas Ties? re?istr?ts 2004. gada 4. septembr?, tiesved?b?

Commissioners of Customs & Excise,

Attorney General

pret

Federation of Technological Industries u.c.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši Ž. P. Puisoš? [*J. P. Puissochet*], S. fon B?rs [*S. von Bahr*] (referents), U. Lehmušs [*U. L?hmušs*] un A. O'K?fs [*A. Ó Caoimh*],

?ener?ladvok?ts L. Pojarešs Maduru [*L. Poiares Maduro*],

sekretāre S. Strömholma [C. Strömholm], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 5. oktobrī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Federation of Technological Industries u.c. vērā – A. Jangs [A. Young], barrister, un D. Velbruks [D. Waelbroeck], advokāts,
- Apvienotās Karalistes valdības vērā – K. Džeksone [C. Jackson], pārstāve, kam palīdz Dž. Pēkoks [J. Peacock], QC, un T. Vards [T. Ward], barrister,
- Vācijas valdības vērā – K. Šulce-Bāra [C. Schulze-Bahr], pārstāve,
- Īrijas vērā – D. Dž. O'Hagans [D. J. O'Hagan], pārstāvis, kam palīdz G. Kloesija [G. Clohessy], SC, un B. Konvejs [B. Conway], barrister-at-law,
- Kipras valdības vērā – N. Haralampidu [N. Charalampidou], pārstāve,
- Nīderlandes valdības vērā – H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster] un K. A. H. M. ten Dama [C. A. H. M ten Dam], pārstāves,
- Portugāles valdības vērā – L. I. Fernandišs [L. I. Fernandes], pārstāvis,
- Eiropas Kopienų Komisijas vērā – R. Liāls [R. Lya], pārstāvis,

noklausījusies enerģadavokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 7. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt 21. panta 3. punktu un 22. panta 8. punktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), ko groza Padomes 2000. gada 17. oktobra Direktīva 2000/65/EK (OV L 269, 44. lpp.) un Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva 2001/115/EK (OV 2002, L 15, 24. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).

2 Šis līgums tika iesniegts “judicial review” ietvaros starp 53 mobilo telefonu un informācijas apstrādes nozares vairumtirdzniecībām, kā arī to profesionālo organizāciju Federation of Technological Industries (turpmāk tekstā – “Federācija”) un Commissioners of Customs & Excise un Attorney General (turpmāk tekstā – “Commissioners”) jautājumā par to, vai ar Kopienų tiesībām ir saderīgi 2003. gada finanšu likuma (Finance Act 2003) 17. un 18. panta noteikumi, kas tika pieņemti, lai cēnītos pret pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) sistēmas krāpniecisku izmantošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

3 Sestās direktīvas 21. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar iekšējo sistēmu pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā šādm personām:

a) nodokļa maksātājam, kas veic tūdu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas pakāuta nodokļa uzlikšanai, izņemot gadījumus, kas paredzēti b) un c) punktā.

Ja nodokļu uzlikšanai pakāutu preču piegādi vai pakalpojumu nodrošināšanu veic nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts dalībvalsts teritorijā, saskaņā ar nosacījumiem, ko tās noteikušas, dalībvalstis var paredzēt, ka persona, kam jāmaksā nodoklis, ir persona, kurai veikta nodokļa uzlikšanai pakāutā preču piegāde vai pakalpojumi;

b) nodokļu maksātājiem, kam sniedz 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētos pakalpojumus, vai personām, kas ir identificētas pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem valsts teritorijā, kurām sniedz pakalpojumus, kas paredzēti 28.c panta C, D, E un F daļā, ja pakalpojumus sniedz nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā;

c) personai, kurai ir piegādātas preces, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

– nodokļa uzlikšanai pakāutā darbība ir preču piegāde, kas veikta saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti 28.c panta E daļas 3. punktā,

– persona, kurai piegādā preces, ir cits nodokļu maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļu maksātāja, kas pievienotās vērtības nodoklim identificēta valsts teritorijā,

– rēķins, ko izsniedzis nodokļu maksātājs, kurš nav reģistrēts valsts teritorijā, atbilst 22. panta 3. punktam.

Dalībvalstis tomēr var paredzēt atkāpi no šā pienākuma, ja nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, šajā valstī ir pilnvarojis nodokļu pērstāvi;

d) jebkurai personai, kas pievienotās vērtības nodokli min rēķinā;

e) jebkurai personai, kas veic nodokļa uzlikšanai pakāutu preču iegādi Kopienas iekšienā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem,

a) ja persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, saskaņā ar 1. punkta noteikumiem ir nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, dalībvalstis var tai atkāut izraudzēt nodokļu pērstāvi, kas ir persona, kura ir atbildīga par nodokļa samaksu. Uz šo iespēju attiecas nosacījumi un procedūras, kas noteiktas katrā dalībvalstī;

b) ja nodokļu uzlikšanai pakāutu darījumu veicis nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts attiecīgās valsts teritorijā, un ar valsti, kurā minētais nodokļu maksātājs ir reģistrēts vai kurā atrodas tā mētnē, nav pieņemts neviens juridisks dokuments attiecībā uz savstarpēju palīdzību, kas apmērā ir līdzīga tai, kuru paredz Direktīvas 76/308/EEK un 77/799/EEK un Padomes Regula (EEK) Nr. 218/92 par administratīvo sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN), dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, ir nodokļa pērstāvis, kuru iecēlis neregistrētais nodokļu maksātājs.

3. 1. un 2. punktā paredzētajos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka par nodokļa samaksu ir solidāri atbildīga kāda cita persona, kas nav nodokļu maksātājs [nodokļu parādnieks].

4. Ievedot preces, pievienot? s v?rt?bas nodoklis ir j?maks? personai vai person?m, ko dal?bvalsts, kur? preces ir ievestas, iec?lusi vai atzinusi par atbild?g?m.”

4 Atbilstoši Sest?s direkt?vas 22. panta 7. un 8. punktam:

“7. Dal?bvalstis veic vajadz?gos pas?kumus, lai nodrošin?tu to, ka personas, kur?m saska?? ar 21. panta 1. un 2. punktu j?maks? nodoklis t?da nodok?u maks?t?ja viet?, kas nav re?istr?ts attiec?g?s valsts teritorij?, pilda šaj? pant? paredz?t?s saist?bas par deklar?šanu un maks?jumiem; t?s veic ar? pas?kumus, kas ir vajadz?gi, lai nodrošin?tu, ka personas, kuras saska?? ar 21. panta 3. punktu ir solid?ri atbild?gas par nodok?a samaksu, pilda šaj? pant? paredz?t?s saist?bas.

8. Cikt?l tas nav pretrun? ar vienl?dz?gu attieksmi pret nodok?a maks?t?ja veiktajiem iekš?jiem dar?jumiem un dar?jumiem starp dal?bvalst?m, un ar nosac?jumu, ka šie dar?jumi tirdzniec?b? starp dal?bvalst?m nerada formalit?tes robežp?rejas punktus, dal?bvalstis var uzlikt citus pien?kumus, ko t?s uzskata par vajadz?giem, lai pareizi uzliktu un iekas?tu nodok?us un nov?rstu kr?pšanu.

[..]”

Valsts tiesiskais regul?jums

5 1994. gada likuma par pievienot?s v?rt?bas nodokli (*Value Added Tax Act 1994*, turpm?k tekst? – “1994. gada PVN likums”) 11. pielikuma 4. pants, ko groza 2003. gada finanšu likuma 17. pants, ir izteikts š?d? redakcij?:

“1) *Commissioners* k? priekšnoteikumu priekšnodok?a at?aujai vai atmaksai no jebkuras personas var piepras?t iesniegt pier?d?jumus par to nor?d?to PVN.

1)A Ja tie uzskata, ka tas ir nepieciešams ie??mumu aizsardz?bas m?r?iem, *Commissioners* k? priekšnoteikumu jebkuras PVN atmaksas pieš?iršanai var piepras?t sniegt nodrošin?jumu, ko tie uzskata par atbilstošu maks?jamai summai.

2) Ja tie uzskata, ka tas ir nepieciešams ie??mumu aizsardz?bas m?r?iem, *Commissioners* k? priekšnoteikumu iesp?jai veikt vai sa?emt ar nodokli apliekamu pre?u pieg?di vai pakalpojumu var piepras?t no nodok?u maks?t?ja, lai tas sniedz vai atjauno nodrošin?jumu par visas PVN summas samaksu, kas ir vai var?tu b?t maks?jama:

a) no paša nodok?u maks?t?ja vai

b) no jebkuras personas, kura vai kurai preces tiek pieg?d?tas vai pakalpojumi tiek sniegti.

3) Š? panta 2. punkt? ar “attiec?gaj?m prec?m vai pakalpojumiem” saprot nodok?u maks?t?ja vai nodok?u maks?t?jam pieg?d?t?s preces vai sniegtos pakalpojumus.

4) Š? panta 2. punkt? min?tais nodrošin?jums ir noteikta naudas summa, un *Commissioners* to nosaka konkr?ti.

5) *Commissioners* ar š? panta 2. punktu pieš?irt?s pilnvaras neskar t?s pilnvaras, kas tiem jau ir atbilstoši 48. panta 7. punktam.”

6 1994. gada PVN likuma 77.A pants, ko likums iekšva ar 2003. gada finanšu likuma 18. pantu, nosaka:

“Uzņēmju, kas darbojas piegžu shēm, solidr atbildba nodokāa nenomaksas gadjum

1) Šis pants ir piemrojams precm, kas atbilst vienam no šdiem aprakstiem:

a) telefoni un citda veida aprkojums, ieskaitot rezerves daas un aksesurus, kas ir izgatavoti vai pielgoti ar mri tos izmantot saistb ar telefonu vai telekomunikcijm;

b) datori un citds aprkojums, ieskaitot rezerves daas, aksesurus un programmas, kas ir izgatavoti vai pielgoti ar mri tos izmantot datoriem vai informcijas sistmm.

2) Ja

a) nodokū maksājām tiek veikta ar nodokli apliekama preu piegde, uz ko attiecas šis pants, un ja

b) piegdes brd nodokū maksājjs zinja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss PVN vai t daa, kas jmaks par šo piegdi vai par vism iepriekšjm vai vlk m min to preu piegdm, palika nenomaksāts,

Commissioners var šim nodokū maksājām nosūtīt paziojumu, kur norāda PVN summu, kuru vl atliek nomaksāt, un preciz paziojuma sekas.

3) Šo panta nozēm paziojumam ir šdas sekas:

a) persona, kura saēm paziojumu, un

b) persona, kura neatkarģi no šo panta ir parād paziojum norādto summu,

ir solidri atbildģgas *Commissioners* par šs summas samaksu.

4) Šo panta 2. punkt par piegdi maksjām PVN summa ir mazk no šm divm summām:

a) piegdei uzliekamā nodokāa summas, un

b) summas, kas ir norādta k maksjām summa paziojum un ko piegdtjs aprina par likum noteikto atskaides periodu (pieēmot, ka tas ir sniedzis paziojumu), pieskaitot summai, ko persona ir parād par šo periodu (pastvot iespējai šo summu apstrdt).

5) Šo panta 4. punkta b) apakšpunkt minēt atsauce uz summu, ko persona ir parād, iekauj ar gadjumus, kad minēt summa tai nav paziota, jo to nebija iespējams izdarīt.

6) Šo panta 2. punkt tiek uzskatāts, ka personai bija pamatotas aizdomas par minēt punkta

b) apakšpunkt min to gadjumu, ja no tās pieprasīt cena par šm precm:

a) bija zemka par viszemko cenu, ko t varja pamatoti sagaidīt, ka tai jmaks par šm precm tirģ,

b) bija zemka par cenu, ko no tās pieprasja par vism iepriekšjm šo pašu preu piegdm.

- 7) Š? panta 6. punkt? paredz?t? prezumpcija ir atsp?kojama ar pier?d?jumu, ka viszem?ko piepras?to cenu par prec?m var izskaidrot ar apst?k?iem, kas nav saist?ti ar PVN nenomaksu.
- 8) Š? panta 6. punkts neietekm? cit?dus pamatotu aizdomu past?v?šanas pier?d?jumus.
- 9) Valsts kase š? panta 1. punktu var groz?t ar r?kojumu. Ar š?du r?kojumu Valsts kase, ja t? uzskata par atbilst?gu, var ieviest papildu, tiešus vai p?rejas noteikumus.
- 10) Šaj? pant?:
- a) j?dziens “preces” ietver pakalpojumus;
- b) PVN apm?rs tiek uzskat?ts par nesamaks?tu tikai tad, ja tas p?rsniedz atmaks?jam?s summas apm?ru.”

Pamata pr?va un prejudici?lie jaut?jumi

- 7 2003. gada finanšu likuma 17. un 18. pants tika pie?emti, lai c?n?tos pret “saist?bas nepildoš? uz??m?ja” Kopien? veikto kr?pšanu, ieskaitot “karuse?veida” kr?pšanu, PVN jom?.
- 8 Feder?cija c?la “*judicial review*” pras?bu pret šiem noteikumiem, cita starp? uzskatot, ka Kopien? ties?bas ne?auj š?du noteikumu pie?emšanu.
- 9 Vispirms šo pras?bu izskat?ja *High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)*, p?c tam t? tika skat?ta apel?cij? *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)*.
- 10 Š? p?d?j? tiesa nor?da, ka, p?c *Commissioners* dom?m, min?tais kr?pšanas veids parasti ir ietverts vien? no div?m iepriekš š? sprieduma 7. punkt? min?taj?m kategorij?m.
- 11 Pirmo kategoriju *Commissioners* apz?m? ar j?dzienu “kr?pšana ieg?stot”. T?s b?t?ba ir: uz??mums, kas ir re?istr?jies Apvienotaj? Karalist? k? PVN maks?t?js – “saist?bas nepildošais uz??m?js” –, ievied preces no Eiropas Savien?bas pieg?d?t?ja un parasti t?s mazumtirdzniec?b? p?rdod Apvienotaj? Karalist? tieši vai ar? ar vairumtirgot?ju pal?dz?bu. “Saist?bas nepildošais uz??m?js” PVN par t?l?ko p?rdevumu *Commissioners* nemaks?. Runa var?tu b?t ar? par uz??m?ju, kurš izliekas, ka p?rst?v past?vošu uz??mumu, kurš ir re?istr?ts k? PVN maks?t?js, bet [paties?b?] tam nav nek?du saist?bu ar min?to uz??mumu (š?du uz??m?ju bieži sauc par uz??m?ju, kas izmanto “nelikum?gi ieg?tu PVN maks?t?ja numuru”).
- 12 Otr? kategorija ir zin?ma ar nosaukumu “karuse?veida” kr?pšana. Š? kategorija ieguvusi savu nosaukumu no veida, k?d? preces tika p?rvietotas Eiropas Savien?b? no vienas dal?bvalsts uz citu, no kurienes t?s atkal tika atvestas atpaka?, t? ar? nenon?kot gal?j? lietot?ja r?c?b?. Vienk?rš?kaj? form? š?da veida kr?pšanai ir vajadz?gi tr?s uz??m?ji, kas ir re?istr?ti k? PVN maks?t?ji div?s atš?irg?s dal?bvalst?s, lai gan parasti tie ir vismaz seši vai septi?i uz??m?ji div?s vai vair?k?s dal?bvalst?s.
- 13 Š? kr?pšana pirmaj? da?? darbojas t?pat, k? ir aprakst?ts š? sprieduma 11. pant?. Tad “saist?bas nepildošais uz??m?js” p?rdod ar zaud?jumiem preces buferuz??mumam, kurš v?l?k samaks?to PVN atprasa no *Commissioners*. Savuk?rt šis buferuz??mums preces p?rdod t?l?k citam buferuz??mumam par augst?ku cenu, un, visbeidzot – iesp?jams, p?c v?l viena p?rdevuma un pirkuma – preces non?k uz??mum?, kurš t?s k?dreiz p?rdeva tam uz??m?jam, kas ir re?istr?ts k? PVN maks?t?js cit? dal?bvalst?; dažreiz tas ir pirmaj? dal?bvalst? nodibin?tais s?kotn?jais pieg?d?t?js. Šis p?d?jais p?rdevums ir no nodok?a atbr?vota darb?ba un attiec?b? uz to past?v

ties?bas uz priekšnodok?a atskait?jumu, ko eksport?t?js uz??mums v?l?k m??ina atg?t no *Commissioners*.

14 Š?da veida kr?pšana Apvienot?s Karalistes valsts ie??mumiem izmaks? vair?k par 1,5 miljardu sterli?u m?rci?u (GBP) gad?.

15 No nol?muma par prejudici?lo jaut?jumu uzdošanu izriet, ka *Commissioners* nor?da, ka 2003. gada finanšu likuma 17. un 18. pants tika pie?emti, pamatojoties uz Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punktu un 22. panta 8. punktu.

16 Feder?cija nor?da, ka ne Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkts, ne š?s direkt?vas 22. panta 8. punkts nepieš?ir dal?bvalst?m kompetenci pie?emt t?dus noteikumus, k?di ir min?tie 17. un 18. pants.

17 Pamatojoties uz šiem apsv?rumiem, *Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?los jaut?jumus:

“1) Vai [Sest?s Direkt?vas 77/388] 21. panta 3. punkts, ko groza [Direkt?va 2000/65], ?auj dal?bvalst?m paredz?t, ka ikviena persona var b?t solid?ri atbild?ga par nodok?a samaksu l?dz ar personu, kam nodoklis j?maks? atbilstoši 21. panta 1. vai 2. punktam, iev?rojot tikai Kopienu ties?bu visp?r?jos principus, proti, ka t?dam pas?kumam ir j?b?t objekt?vi pamatotam, racion?lam, sam?r?gam un tam j?nodrošina tiesisk? droš?ba?

2) Vai [Sest?s] direkt?vas [77/388 ar groz?jumiem] 22. panta 8. punkts ?auj dal?bvalst?m paredz?t, ka nodok?u maks?šanas pien?kumu var uzlikt ikvienai personai, vai paredz?t, ka vienai personai j?sniedz nodrošin?jums par citas personas veicamo nodok?a maks?jumu, iev?rojot tikai iepriekš min?tos Kopienu ties?bu visp?r?jos principus?

3) Ja atbilde uz pirmo jaut?jumu ir negat?va, k?di v?l ierobežojumi bez tiem, ko paredz iepriekš min?tie visp?r?jie principi, past?v 21. panta 3. punkt? paredz?taj?m pilnvar?m?

4) Ja atbilde uz otro jaut?jumu ir negat?va, k?di v?l ierobežojumi bez tiem, ko paredz iepriekš min?tie visp?r?jie principi, past?v attiec?b? uz 22. panta 8. punkt? paredz?taj?m pilnvar?m?

5) Vai groz?t? [Sest?] direkt?va [77/388] liedz dal?bvalst?m paredz?t, ka nodok?u maks?t?ji ir solid?ri atbild?gi, vai pras?t, lai viens nodok?u maks?t?js sniegtu nodrošin?jumu par PVN samaksu, kas j?veic citam nodok?u maks?t?jam, lai nov?rstu PVN sist?mas ?aunpr?t?gu izmantošanu un aizsarg?tu likumos paredz?tos ie??mumus no š?s sist?mas, ja š?di pas?kumi atbilst iepriekš min?tajiem visp?r?jiem principiem?”

Par pirmo un trešo prejudici?lo jaut?jumu

18 Ar savu pirmo un trešo jaut?jumu, kas ir j?skata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas dal?bvalstij ?auj pie?emt t?du tiesisko regul?jumu, k?ds ir pamata liet?, kas paredz, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika pieg?d?tas preces vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai kam bija pamatoti iemesli aizdom?m, ka viss PVN vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu, vai par vis?m iepriekš vai v?l?k pieg?d?t?m prec?m vai sniegtajiem pakalpojumiem, paliek nenomaks?ts, kop? ar nodok?u par?dnieku var b?t solid?ri atbild?gs par š? nodok?a samaksu.

Tiesai iesniegtie apsv?rumi

19 Atbildot uz pirmo un trešo jaut?jumu, Feder?cija nor?da, ka Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkts dod ties?bas dal?bvalst?m pie?emt normat?vu noteikumu, kas paredz, ka persona var b?t

solid?ri atbild?ga par PVN samaksu kop? ar ikvienu personu, kas ir nodok?a par?dniece, tikai tajos gad?jumos, kas ir min?ti 21. panta 1. punkta a) apakšpunkta otraj? da?? un c) apakšpunkt? un 2. punkta a) vai b) apakšpunkt?. Š? solid?r? pien?kuma noteikšanu reglament? Kopienu ties?bu visp?r?jie principi.

20 Feder?cija uzskata, ka min?tie visp?r?jie principi liedz dal?bvalst?m pie?emt Sest?s direkt?vas 21. panta ?stenošanas pas?kumus, kas pirc?jiem nosaka pien?kumu solid?ri maks?t PVN kop? ar cit?m taj? paš? pieg?žu sh?m? esoš?m priv?tperson?m vai uz??mumiem, pamatojoties uz prezumpcij?m par cenu, kas j?maks? par prec?m vai pakalpojumiem.

21 Apvienot?s Karalistes, V?cijas, ?rijas, Kipras un Portug?les vald?bas, k? ar? Eiropas Kopienu Komisija uzskata, ka Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkts ?auj dal?bvalst?m paredz?t, ka ikviena persona var b?t solid?ri atbild?ga par PVN samaksu kop? ar citu priv?tpersonu, kurai šis nodoklis j?maks? atbilstoši min?t? panta 1. vai 2. punktam, iev?rojot tikai Kopienu ties?bu visp?r?jos principus.

22 N?derlandes vald?ba uzskata, ka t?ds pas?kums, k?du ievieš 2003. gada finanšu likuma 18. pants, nav ietverts Sest?s direkt?vas piem?rošanas jom? un ka t?d?? šim pas?kumam nav j?b?t pamatotam ar šo pantu. Faktiski min?tais pas?kums attiecas nevis uz PVN uzlikšanu, bet uz t? iekas?šanu. Tiesa ir konstat?jusi, ka neviens Sest?s direkt?vas noteikums neattiecas uz nodok?a iekas?šanu un ka princip? dal?bvalst?m ir j?nor?da nosac?jumi, ar kuriem Valsts kase var iekas?t šo nodokli *a posteriori*, tom?r nep?rk?pjot ierobežojumus, kas izriet no Kopienu ties?b?m (skat. 1997. gada 18. decembra spriedumu apvienotaj?s liet?s C?286/94, C?340/95, C?401/95 un C?47/96 *Molenheide u.c.*, *Recueil*, I?7281. lpp., 43. punkts, un 2004. gada 3. marta r?kojumu liet? C?395/02 *Transport Service*, *Recueil*, I?1991. lpp., 27.–29. punkts).

23 Ja Tiesa tom?r uzskata, ka attiec?gais pas?kums pamata liet? ir ietverts Sest?s direkt?vas piem?rošanas jom?, tad, p?c N?derlandes vald?bas dom?m, š? pas?kuma pamatojums ir atrodams Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkt? vai 22. panta 8. punkt?.

Tiesas v?rt?jums

24 Uzreiz j?atz?st, ka pret?ji N?derlandes vald?bas nor?d?tajam t?ds valsts noteikums, k?du ievieš ar 2003. gada finanšu likuma 18. pantu, kas nosaka normas, uz kuru pamata nodok?u maks?t?js var b?t solid?ri atbild?gs par PVN summas samaksu, kas ir j?veic citam nodok?u maks?t?jam, attiecas uz to, k? noteikt personu, no kuras var piepras?t š? nodok?a samaksu Valsts kas?, nevis uz nodok?a iekas?šanu. No t? izriet, ka tas ir ietverts Sest?s direkt?vas 21. panta piem?rošanas jom?.

25 Turpin?jum? ir j?nor?da, ka min?t? 21. panta 3. punkts dod dal?bvalst?m ties?bas gad?jumos, ko paredz š? paša panta 1. un 2. punkts, paredz?t, ka persona, kas nav nodok?u par?dniece, ir solid?ri atbild?ga par PVN samaksu.

26 Pret?ji Feder?cijas apgalvotajam – ne Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkta redakcij?, ne 1. un 2. punkta redakcij? nav nor?žu uz to, ka šis 3. punkts b?tu piem?rojams tikai attiec?b? uz atseviš?iem gad?jumiem, ko paredz pirmie divi punkti. Tieši pret?ji, no min?t? 21. panta 3. punkta skaidr? un viennoz?m?g? teksta izriet, ka šis noteikums ir piem?rojams visos gad?jumos, kas ir min?ti pirmajos divos punktos.

27 Šajos apstākļos nav pieņemams Federācijas arguments, saskaņā ar kuru pirms Direktivas 2000/65 veiktajiem grozījumiem Sestās Direktivas 21. panta paredzētā iespēja saukt trešās personas pie solidāras atbildības par PVN samaksu bija ierobežotāka un ka, pēc Federācijas domām, jaunās redakcijas mērķis nebija paplašināt šo iespēju.

28 Tādējādi Sestās Direktivas 21. panta 3. punkts principā atļauj dalībvalstīm veikt pasākumus, atbilstoši kuriem persona ir solidāri atbildīga par PVN summas samaksu, kas jāmaksā citai personai, kuru minētā panta 1. un 2. punkts definē kā nodokļu parādnieku.

29 Tomēr dalībvalstīm, īstenojot pilnvaras, ko tām piešķir Kopienas direktivas, ir jāievēro vispārējās tiesību principi, kas ir daļa no Kopienas tiesību sistēmas, tostarp it īpaši tiesiskās drošības un samērīguma principi (šajā sakarā skat. 2000. gada 8. jūnija spriedumu lietā C-396/98 *Schloßstraße*, *Recueil*, I-4279. lpp., 44. punkts, un 2005. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-376/02 "*Goed Wonen*", Krājums, I-3445. lpp., 32. punkts).

30 It īpaši attiecībā uz samērīguma principu ir jāatgādina, ka, kaut arī par likumgu tiek atzīts, ka dalībvalstu pieņemtie pasākumi, pamatojoties uz Sestās direktivas 21. panta 3. punktu, tiek virzīti uz pēc iespējas efektīvāku Valsts kases tiesību aizsargāšanu, tomēr tie nevar pārsniegt to, kas nepieciešams šā mērķa sasniegšanai (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Molenheide* u.c., 47. punkts).

31 Šajā sakarā valsts pasākumi pamata lietā paredz, ka nodokļu maksātājs, kas nav nodokļu parādnieks, var būt solidāri atbildīgs par PVN samaksu kopā ar parādnieku, ja brīdī, kad tam ir veikta piegāde, minētais nodokļu maksātājs zināja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss PVN vai tā daļa, kas jāmaksā par šo piegādi vai par visām iepriekšējām vai vēlākām minēto preču piegādēm, palika nenomaksāts. Tiek uzskatīts, ka personai ir pamatotas aizdomas par šāda gadījuma esamību, ja no tās pieprasītā cena par šīm precēm bija zemāka par viszemāko cenu, ko tā pamatoti varēja sagaidīt maksāt par šīm precēm tirgū, vai ja tā bija zemāka par cenu, ko no tās pieprasīja par visām iepriekšējām šo pašu preču piegādēm. Šā prezumpcija ir atspēkojama ar pierādījumu, ka viszemākā pieprasītā cena par precēm ir izskaidrojama ar apstākļiem, kas nav saistīti ar PVN nenomaksu.

32 Tomēr, kaut arī Sestās direktivas 21. panta 3. punkts dalībvalstij atļauj pieprasīt solidāru PVN parāda samaksu tad, ja šīs personas labā veikta darījuma laikā tā zināja vai tai bija jāzina, ka PVN par šo darījumu vai iepriekšējo vai vēlāko darījumu palika nenomaksāts, un šajā sakarā pamatoties uz prezumpciju, tomēr šādu prezumpciju tik un tā nevar formulēt tādā veidā, ka nodokļu maksātājam kārtēji praktiski neiespējami vai īsti grūti to apstrīdēt ar pretēja rakstura pierādījumu. Kā norādīja ģenerālvadkovs savu secinājumu 27. punktā, šādas prezumpcijas faktiski radītu sistēmu, kurā atbildība iestājas bez vainas, pārsniedzot to, kas ir nepieciešams Valsts kases tiesību aizsardzībai.

33 Uzņēmumiem, kas dara visu, ko no tiem saprātīgi varētu pieprasīt, lai nodrošinātu, ka to darījumi neveido daļu no shēmām, kurā ietilpst PVN krāpšanas darījums, ir jāvar paļauties uz šo darījumu likumību, neriskējot būt solidāri atbildīgiem par nodokļa samaksu, kas jāmaksā citam nodokļu maksātājam (šajā pašā nozīmā skat. 2006. gada 12. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-354/03, C-355/03 un C-484/03 *Optigen* u.c., Krājums, I-483. lpp., 52. punkts).

34 Iesniedzītībai ir jāizvērtē, vai valsts tiesiskajā regulājumā pamata lietā ir ievēroti vispārējās Kopienas tiesību principi.

35 Tādēļ uz pirmo un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās Direktivas 21. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj dalībvalstīm pieņemt tādus tiesisko regulājumus, kāds ir pamata

liet?, kas paredz, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika veikta pre?u pieg?de vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai kam bija pamatotas aizdomas, ka viss PVN vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekš?ju vai v?l?ku pieg?di vai pakalpojumu, palika nenomaks?ts, var kop? ar nodok?a par?dnieku b?t solid?ri atbild?gs par š? nodok?a samaksu. Tom?r š?d? tiesiskaj? regul?jum? ir j?iev?ro visp?r?jie ties?bu principi, kas ir da?a no Kopien? ties?bu sist?mas, tostarp it ?paši tiesisk?s droš?bas un sam?r?guma principi.

Par otro un ceturto jaut?jumu

36 Ar savu otro un ceturto jaut?jumu, kas ir j?skata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas ?auj dal?bvalstij pie?emt t?du tiesisko regul?jumu, k?ds ir pamata liet?, kas paredz, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika veikta pre?u pieg?de vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai tam bija ticamas aizdomas, ka viss PVN vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekš?ju vai v?l?ku pieg?di vai pakalpojumu, paliks nenomaks?ts, var kop? ar nodok?a par?dnieku b?t solid?ri atbild?gs par nodok?a samaksu un/vai t?du tiesisko regul?jumu, kas paredz, ka no nodok?u maks?t?ja var piepras?t sniegt nodrošin?jumu par PVN samaksu, kas ir iekas?jams vai var?tu par t?du k?t?, no t? nodok?u maks?t?ja, kuram tas pieg?d? preces vai sniedz pakalpojumus vai kurš tam pieg?d? min?t?s preces vai sniedz pakalpojumus.

Tiesai iesniegtie apsv?rumi

37 Atbildot uz otro un ceturto prejudici?lo jaut?jumu, Feder?cija uzskata, ka Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts ne?auj dal?bvalst?m pie?emt t?dus pas?kumus, kuri uzliek pien?kumus ikvienai personai, kas nav nodok?u par?dniece š?s direkt?vas 21. panta defin?cijas noz?m?.

38 Apvienot?s Karalistes vald?ba nor?da, ka min?tais 22. panta 8. punkts ?auj dal?bvalst?m paredz?t, ka ikviena persona var b?t solid?ri atbild?ga par PVN samaksu kop? ar jebkuru citu personu, kurai šis nodoklis ir j?maks? atbilstoši Sest?s direkt?vas 21. panta 1. vai 2. punktam, vai paredz?t, ka no ikvienas personas var piepras?t sniegt nodrošin?jumu par PVN maks?jumu, kas j?veic citai personai, ar nosac?jumu, ka šie noteikumi tiek uzskat?ti par nepieciešamiem PVN prec?zai iekas?šanai un kr?pšanas nov?ršanai un ir saska?? ar visp?r?jo Kopien? ties?bu principiem.

39 ?rija un Kipras vald?ba uzskata, ka Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts ?auj dal?bvalst?m paredz?t, ka no ikvienas personas var piepras?t sniegt nodrošin?jumu par PVN maks?jumu, kas j?veic citai personai, saska?? ar iepriekš min?tajiem visp?r?jiem Kopien? ties?bu principiem.

40 P?c Portug?les vald?bas dom?m, min?tais 22. panta 8. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas ?auj dal?bvalst?m vai nu šaj? tekst? noteiktaj?s robež?s paredz?t, ka ikviena persona var b?t atbild?ga par PVN samaksu, vai, lai nodrošin?tu š? nodok?a iekas?šanu, k? ar? c?n?tos pret kr?pšanu un izvair?šanos no nodok?u maks?šanas, noteikt citus pien?kumus personai, kurai ir j?maks? min?tais nodoklis, k? ar? solid?ri atbild?gajam l?dzpar?dniekam vai treš?m person?m, jo abos gad?jumos šo pien?kumu noteikšana notiek, iev?rojot Kopien? ties?bas un it ?paši t?s reglament?jošos visp?r?jos principus.

41 Komisija uzskata, ka Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts ne?auj dal?bvalst?m paplašin?t PVN samaksas pien?kumu, to attiecinot uz person?m, kas nav nodok?u par?dnieces vai nav solid?ri atbild?gas par nodok?a samaksu atbilstoši š?s pašas direkt?vas 21. pantam. Min?tais 22. panta 8. punkts t?m ne?auj ar? paredz?t, ka no k?das personas var?tu piepras?t sniegt nodrošin?jumu par PVN maks?jumu, kas j?veic citai personai. Tom?r, kad ir noteikts solid?r?s samaksas pien?kums saska?? ar pas?kumu, kas ir pie?emts uz Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkta un 22. panta 8. punkta, k? ar? š? paša panta 7. punkta pamata, tas ikvienai personai, kas

ir solid?ri atbild?ga par PVN samaksu, ?auj uzlikt pien?kumu sniegt nodrošin?jumu par maks?jam?m summ?m, iev?rojot visp?r?jos Kopienu ties?bu principus.

Tiesas v?rt?jums

42 Uzreiz j?atz?st, ka jau atbilstoši 22. panta nosaukumam, ko sniedz Sest?s direkt?vas 28.h pants, tas attiecas tikai uz nodok?u par?dnieka pien?kumiem un nereglament? to noteikšanu, ko paredz š?s pašas direkt?vas 21. pants.

43 Faktiski Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts dod ties?bas dal?bvalst?m PVN par?dniec?m un person?m, kas ir solid?ri atbild?gas par š? nodok?a samaksu un kuras nosaka atbilstoši min?t?s direkt?vas 21. pantam, uzlikt t?dus papildu pien?kumus, kas š? 22. panta iepriekš?jos punktos nav paredz?ti, piem?ram, sniegt nodrošin?jumu par maks?jam? PVN samaksu, ja t?s to uzskata par nepieciešamu, lai nodrošin?tu š? nodok?a iekas?šanu un lai izvair?tos no kr?pšanas.

44 No t? izriet, pirmk?rt, ka, nosakot solid?ras PVN samaksas pien?kumu, nevar balst?ties uz Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punktu, un, otrk?rt, ka min?tais noteikums ne?auj dal?bvalst?m piepras?t no personas, kas nav PVN par?dniece vai solid?ri atbild?ga par t? samaksu atbilstoši Sest?s direkt?vas 21. pantam, lai t? sniegtu nodrošin?jumu par PVN samaksu, kas j?veic trešai personai.

45 Tom?r j?atg?dina – k? izriet ar? no atbildes uz pirmo un trešo jaut?jumu –, ka visp?r?jo Kopienu ties?bu principu noteiktaj?s robež?s dal?bvalstis var balst?ties uz Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punktu, lai noteiktu solid?ras PVN samaksas pien?kumu.

46 No t? izriet, ka dal?bvalstis atbilstoši Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punktam var piepras?t no person?m, kas ir solid?ri atbild?gas par PVN samaksu saska?? ar t?du valsts pas?kumu, kurš ir pie?emts uz š?s pašas direkt?vas 21. panta 3. punkta pamata, sniegt nodrošin?jumu par maks?jam? PVN samaksu.

47 No iepriekš min?t? izriet, ka uz otro un ceturto jaut?jumu ir j?atbild – Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas ne?auj dal?bvalst?m pie?emt ne t?du tiesisko regul?jumu, k?ds ir pamata liet?, kas paredz?tu, ka nodok?u maks?t?js, kuram tika veikta pre?u pieg?de vai sniegti pakalpojumi un kurš zin?ja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss PVN vai t? da?a, kas j?maks? par šo pieg?di vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekš?jo vai v?l?ko pieg?di vai pakalpojumu, paliks nenomaks?ts, var kop? ar nodok?a par?dnieku b?t solid?ri atbild?gs par š? nodok?a samaksu, ne ar? t?du tiesisko regul?jumu, kas paredz, ka no nodok?u maks?t?ja var piepras?t sniegt nodrošin?jumu par PVN samaksu, kas ir vai var?tu k??t iekas?jams no t? nodok?u maks?t?ja, kuram tas pieg?d? preces vai sniedz pakalpojumus vai kurš tam pieg?d? min?t?s preces vai sniedz pakalpojumus.

48 Šis noteikums savuk?rt nav pretrun? valsts tiesiskajam regul?jumam, kurš vis?m person?m ar solid?ru atbild?bu par PVN samaksu saska?? ar valsts pas?kumu, kas ir pie?emts uz Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punkta pamata, uzlikt pien?kumu sniegt nodrošin?jumu par maks?jam? PVN samaksu.

Par piekto jaut?jumu

49 ?emot v?r? atbildi uz pirmajiem ?etriem jaut?jumiem, uz piekto jaut?jumu nav j?atbild.

Par ties?šan?s izdevumiem

50 Attiec?b? uz lietas dal?bniekiem pamata liet? š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Ties?šan?s izdevumi, kas radušies,

iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atļūdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) 21. panta 3. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ko groza Padomes 2000. gada 17. oktobra Direktīva 2000/65/EK un Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva 2001/115/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstīm pieņemt tādus tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, kas paredz, ka nodokļu maksātājs, kuram tika veikta preču piegāde vai sniegti pakalpojumi un kurš zināja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss pievienotās vērtības nodoklis vai tā daļa, kas jāmaksā par šo piegādi vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekšēju vai vēlāku piegādi vai pakalpojumu, palika nenomaksāts, var kopā ar nodokļa parādnieku būt solidāri atbildīgs par šo nodokļa samaksu. Tomēr šādā tiesiskajā regulējumā ir jāievēro vispārījie tiesību principi, kas ir daļa no Kopienas tiesību sistēmas, tostarp it īpaši tiesiskās drošības un samērīguma principi;

2) Sestās direktīvas 77/388, ko groza Direktīva 2000/65 un Direktīva 2001/15, 22. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm pieņemt ne tādus tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, kas paredzētu, ka nodokļu maksātājs, kuram tika veikta preču piegāde vai sniegti pakalpojumi un kurš zināja vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss pievienotās vērtības nodoklis vai tā daļa, kas jāmaksā par šo piegādi vai šo pakalpojumu vai par jebkuru iepriekšējo vai vēlāko piegādi vai pakalpojumu, paliks nenomaksāts, var kopā ar nodokļa parādnieku būt solidāri atbildīgs par šo nodokļa samaksu, ne arī tādus tiesisko regulējumu, kas paredz, ka no nodokļu maksātāja var pieprasīt sniegt nodrošinājumu par minētā nodokļa samaksu, kas ir vai varētu būt iekasējams no tā nodokļu maksātāja, kuram tas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus vai kurš tam piegādā minētās preces vai sniedz pakalpojumus.

Šis noteikums savukārt nav pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, kurš visām personām ar solidāru atbildību par pievienotās vērtības nodokļa samaksu saskaņā ar valsts pasākumu, kas ir pieņemts uz šīs Sestās direktīvas 77/388 21. panta 3. punkta pamata, uzliek pienākumu sniegt nodrošinājumu par maksājamo pievienotās vērtības nodokļa samaksu.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – angļu.